

er en Trolddom, som træder ind og gør sig gjældende, og som vil frembringe store, overraskende Resultater under alle Forhold; men selv om det kun er en ringe Stærv, saa bør den modtages, hvor der er saameget, man kan trænge til. — Det ærede Medlem sagde, at det ikke kunde nægtes, at ved Anvendelsen af den sædvanlige, ogsaa i Lovudkastet foreslaaede Fremgangsmaade ved Udøvelsen af Valgmandsvalgene — jeg opstrev hans Ord, fordi de forekom mig meget mærkelige — „svækkedes noget det Princip, som iøvrigt maatte siges at ligge til Grund for denne Methode“; — det svækkedes noget, det er dog at udtale sig med en Mildhed og Hensynsfuldhed om Majoritetsprincippet, som jeg troer gaar vel vidt. Nei, det svæktes ikke noget, men det kuldkastes aldeles, det er Sandheden. Der tales steds om Majoriteten, men mine Herrer det er slet ikke Majoriteten her er Tale om, det er ikke den, man vil tillids, naar man ønsker at frembringe denne Forandring i Bestemmelserne. Er det Majoriteten, der gør sig gjældende ved den almindelige Valgmaade? I Kjøbenhavn ville de Herrer vide, hvilken overordentlig ringe Deel af Vælgerne der tage Deel i Lands- thingsvalgene, hvilken overordentlig ringe Fraction det er, naar man sammenholder den med den hele Vælgermasse, der udelukkende afgjør disse Valg. Hvad er nemlig egentlig Sagen? Sagen er den, at den sædvanlige Valgmaade, anvendt under saadanne Forhold som her i Kjøbenhavn, aldeles tilintetgjør enhver fri Udøvelse af Valgretten, saaledes at den langt overveieende Deel af Vælgercorporationen anseer det som noget sig aldeles Uvedkommende at tage Deel i disse Valg, den rører sig slet ikke, fordi den veed isorveien, at dens Stilling i Virkeligheden er saaledes, at den ikke kan faae nogen som helst Betydning; den vil derfor ikke indlade sig paa at tage en illusorisk Deel i Valgene. Det er ikke Majoriteten, nei, det er den tone- giørende Deel, som til en vis bestemt Tid, ved Oppositionens Bølgeflag har faaet den Stilling, at den kan beherske Stemningen, det er den, der dicterer Listen, og jeg kan paa ingen Maade indsee, hvorfor det skulde være mere hdmhygende for de jevne Vælgere, hvis Sag den ærede

Landssthingsmand gjorde sig til Talsmand for, at stemme efter en Stemmeliste, som er vedtagen i den og den Forsamling af mere eller mindre fremragende Personer, hvor Discussionen skulde gaae saa høit, at jevne Vælgere ikke kunde følge den, end at stemme efter en saadan Liste, der undertiden kommer — ja jeg veed ikke hvorfra — fra Himlen, fra en eller anden Forsamling, som de aldeles ikke vide Noget om; jeg troer ikke, at det har været saadanne Forsamlinger, som have været Gjenstand for offentlig Deeltagelse, og hvori en almindelig Discussion isorveien har fundet Sted. Der kommer det hdmhygende i at maatte stemme efter en Snor frem, og det opnaaes ved at fastholde disse Bestemmelser. Det er dog ganske sikkert, at det vil være langt mindre hdmhygende, naar man kan stemme paa mangfoldige Snore og selv sætte til, hvilken Snor man vil. Overhovedet maa jeg, uagtet jeg paa ingen Maade skal betvivle, at den ærede Landssthingsmand er eller rettere sagt troer sig at være en oprigtig Ven af dette Valgsystem — naturligtvis ikke anvendt her, men i dets Almindelighed —, dog tillade mig at sige, at han paa en mærkelig Maade viser, at han ikke endnu har forstaaet det, som jeg troer, det bør forstaaes. Naar nemlig det ærede Medlem atter gjentager, hvad der tidligere er blevet sagt, at det skulde være saa aldeles nødvendigt at holde mange Møder og indbyrdes træffe Overenskomster om de Navne, der skulle stemmes paa, og om at sætte dem i en vis bestemt Orden osv. osv., og naar han meente, at det vilde være en overordentlig stor Vansteligheid, naar der f. Ex. var 24 Navne, der skulde opføres paa Stemmesedlen, at det var en vel stiv Fordring at stille til jevne Vælgere, at de skulle skrive disse 24 Navne op paa en Seddel, og at det var hdmhygende for dem at være nødsagede til at skrive disse 24 Navne op i en bestemt Orden, da maa jeg sige, at saa gaae virkelig disse jevne Vælgere for vidt i deres Fordringer; thi, hvis de ikke ere villige til at trække paa den ene Snor, som de siges at være nødsagede til at trække paa, saafremt de ville deeltage i Valghandlingen, saa maae de blot ikke stille sig som Opgave at sætte 24 Valg igjennem, men de maae virkelig lade sig nøie med at sætte et mindre